

АСОЦИАЦИЯ НА ТЕЛЕВИЗИОННИТЕ ПРОДУЦЕНТИ

Изх. № 2/05.04.2016г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ на РБ
ВХ № ПГ-606-01-39
ПОЛУЧЕНО НА 05.04.2016 г.

ДО
г-жа Полина Карастоянова
Председател на
Комисията по културата и медиите
Народно събрание на Р. България
София

16²⁰

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

на СДРУЖЕНИЕ С НЕСТОПАНСКА ЦЕЛ "АСОЦИАЦИЯ НА ТЕЛЕВИЗИОННИТЕ ПРОДУЦЕНТИ", с адрес на управление гр. София, бул. България № 51Б, ет. 3, вписано в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел при Софийския градски съд по фирмено дело № 81/2009 г., БУЛСТАТ: 175662887, представлявано от Изпълнителния директор Мария Савова

ОТНОСНО: Предложения за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните права (ЗАПСП)

Уважаема г-жо Карастоянова,

Асоциацията на телевизионните продуценти (АТП) благодари за поканата за участие в експертната група, свързана с обсъждането на предложения за промени в релевантното законодателство в сферата на авторските и сродни на авторското право права.

АТП като сдружение с нестопанска цел, което обединява водещи български продуцентски компании в областта на телевизионната дейност е единствената по рода си организация, която представлява и защитава правата и интересите на независимите телевизионни продуценти на територията на Република България.

С настоящото писмо бихме искали да предоставим на вниманието на уважаемите Народни представители предложенията на АТП за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните права (ЗАПСП).

Предложенията на Асоциацията на телевизионните продуценти са по отношение на регламентация на дейността на телевизионните продуценти и адекватно хармонизиране на българското законодателство към европейското.

I. Регламентиране на телевизионното продуцентство като правен институт. Гарантиране на независимост и развитие на дейността на телевизионните продуценти.

Липсата на законова регламентация на сектора на телевизионното продуцентство в българското законодателство доведе до установяването на превратни практики в отношенията между телевизионните оператори и продуцентите, които заплашват съществуването на независимите телевизионни продуценти като категория.

В законодателството е регламентирана фигурата на филмовите продуценти, като нормите се прилагат съответно и за телевизионните, при липса на изрична регламентация. Това е твърде недостатъчно поради различния характер на дейността им.

Един от основните проблеми, който минара развитието и бъдещето на телевизионните продуценти, се състои именно в тяхната зависимост. На настоящия етап, след близо петнадесет години дейност, независимото телевизионно производство е поставено фактически във финансова зависимост от телевизионните оператори и е практически лишено от свободно използване на правата си върху създадените произведения.

Липсата на нарочна регламентация на института, липсата на фонд за телевизионно изкуство, който да финансира проекти на конкурсен принцип, както и липсата на данъчни облекчения на дейността на телевизионните продуценти, води до необходимост да се прибегва до използване на финансови ресурси осигурени от страна на съответния телевизионен оператор, срещу отстъпване на всички права за използване и разпространение на създадените произведения. Това от своя страна води до невъзможност за телевизионните продуценти да получават справедливо възнаграждение от вторичното използване на произведенията, както и да експлоатират правата си в рамките на многобройните платформи, нито да ги лицензират за повторно излъчване или за ползване чрез интернет или мобилни платформи, независимо дали са наземни, цифрови, платени, безплатни или интернет базирани.

Друга наложил се лоша практика е налагането от страна на телевизионните оператори, чрез договорни клаузи, на задължения за ексклузивност на работата на съответния телевизионен продуцент за оператора. Същото обвързване се претендира и по отношение на лицата на предаванията, което задължава телевизионните продуценти от своя страна да заставят актьорите и основните творчески лица да работят единствено за съответния телевизионен оператор. Това ограничава възможностите за по-нататъшно успешно лансиране на звездите и на творческия екип, които продуцентът фактически лично е открил и развил.

В последно време се наблюдава тенденцията телевизионните оператори да използват вътрешнопроизводствени отдели за реализация на телевизионни аудио-визуални произведения, с което осуетяват

конкуренцията от страна на независимите продуцентски компании. Това също трябва да бъде регламентирано, за да не се позволи изземването дейността на телевизионните продуценти от страна на телевизионните оператори.

В съществуващата нормативна уредба липсва и правна регламентация на фигурата на т.нар. изпълнителен продуцент, който в повечето случаи осъществява реално целия производствен процес, включително и в повечето случаи предплаща направата на съответното аудио-визуално произведение, но накрая фактически не придобива права върху произведението, които преминават изцяло в полза на телевизионните оператори.

Целите на предлаганата промяна в нормативната уредба са :

- Регламентиране на телевизионното продуцентство като правен институт и като важна и неотменна сфера в модерната пазарна икономика;
- Въвеждане на легално определение на изпълнителното продуцентство и на всички други форми на продуцентство, които са се наложили в практиката;
- Признание на специфичното естество на културните дейности, продукти и услуги (които от гледна точка на тяхното специфично качество, използване или крайна цел възплащават или предават определена форма на културно изразяване независимо от търговската им стойност) като носители на самобитност, ценности и смисъл;
- Въвеждане и прилагане на необходимите политики и мерки за опазване и насърчаване многообразието от форми на културно изразяване;
- Насърчаване развитието на произведения на независими продуценти като гаранция за поставяне в центъра на общественото внимание на различни гледни точки на обществено значими теми и събития и утвърждаване плурализма на информацията като основен принцип на Европейския съюз.

Предложение за нормативна регламентация:

Считаме, че следва да бъде дадена правна уредба на телевизионното продуцентство чрез промени в Закона за авторското право и сродните права, която да съдържа:

1. Уреждане на отношенията, свързани с производството, използването и разпространението на телевизионни предавания и аудио-визуални произведения излъчвани в програмата на български телевизионни оператори и разпространители на медийни услуги.

2. Въвеждане на легални дефиниции на използваните понятия:

“Телевизионен продуцент” е физическо или юридическо лице, което организира създаването и осигурява финансирането, включително чрез присейл на права, на телевизионно предаване или телевизионно аудио-

визуално произведение.

“Изпълнителен продуцент” е лице, на което доставчик на аудиовизуална медийна услуга е възложил да организира създаването на продукцията, чрез осигурена от доставчика материална и техническа база, технически и творчески екип и финансирана от доставчика на аудиовизуалната медийна услуга.

„Копродуценти” са две или повече лица, които съвместно организират създаването и осигуряват финансирането на продукцията.

3. Утвърждаване на телевизионното продуцентство като важна област на националната култура и поощряване създаването и разпространението на високохудожествени произведения на телевизионното творчество.

4. Определяне на задължение за заплащане на независимите телевизионни продуценти от страна на телевизионните оператори на справедливо възнаграждение за всеки вид използване и за всеки начин на разпространение на произведенията им.

Установяване на изрична забрана за договаряне на еднократно възнаграждение за отстъпване на правата за използване на произведенията и налагане на задължение за определяне на възнаграждение за всеки вид използване, включително и при всяко вторично използване.

Независимо от възнагражденията за използване на произведенията, установяване на задължение за заплащане на независимите телевизионни продуценти от страна на телевизионните оператори на процент от всеки бруто приход, реализиран чрез или по време на използване на произведението, независимо дали същото се осъществява чрез линейно или нелинейно разпространение.

5. Премахване на ограничението за използване на произведението за срок до десет години при договорите за филми и други аудиовизуални произведения. Това се налага от опасността някой от носителите на авторско или сродно право да спекулира с тази възможност и да не позволи удължаване на срока на използване на произведението, което реално ще доведе до невъзможност за използване на произведението и огромни загуби за продуцентите.

6. Защита на интелектуалната собственост в областта на телевизионното творчество.

7. Установяване на права и задължения на доставчиците на аудиовизуални медийни услуги и телевизионните продуценти. Необходимо е ограничаване на надмощното положение на телевизионните оператори и доставчици на аудио-визуални медийни услуги по отношение на

телевизионните продуценти.

Надяваме се, че Държавата ще се намеси в регламентацията на дейността на телевизионните продуценти с цел да гарантира тяхното развитие и запазване на тяхната независимост от телевизионните оператори.

Молим да приемете предложените промени в Закона за авторското право и сродните права, приложени към настоящото писмо.

II. Предложение целящо адекватно хармонизиране на разпоредбите на ЗАПСП с разпоредбите на Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 чрез транспониране на чл. 5, ал. 3, букви (к) и (й) от Директива 2001/29/ЕО

Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 г. относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество¹ („Директивата“) съдържа в своя член 5 изчерпателен списък на изключенията и ограниченията по отношение на правото на възпроизвеждане и правото на публично съобщаване. Съгласно съображение № 32 на Директивата „[...] този списък отчита надлежно различните правни традиции на държавите-членки, като в същото време цели гарантирането на функциониращ вътрешен пазар. Държавите-членки следва да постигнат съгласувано прилагане на тези изключения и ограничения, които ще бъдат оценени при бъдещото преразглеждане на разпоредбите относно прилагането“.

В Резолюцията на Европейския парламент от 9 юли 2015 г. относно прилагането на Директивата², в т. 38 се подчертава необходимостта от прилагането на минимални стандарти за изключенията и ограниченията във всички държави от ЕС, както и от осигуряването на правилно прилагане на изключенията и ограниченията, посочени в Директивата и равен трансграничен достъп до културното многообразие в рамките на вътрешния пазар, с което да се повиши правната сигурност. Всички текстове на институциите на ЕС, свързани с приложението на Директивата, последователно поставят акцент върху необходимостта от по-висока степен на сближаване между националните законодателства по отношение на изключенията, за да се гарантира сигурността във вътрешния пазар.

Съгласно последната комуникация от Европейската комисия към Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на

¹ ДИРЕКТИВА 2001/29/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/PDF/?uri=CELEX:32001L0029&from=EN>

² Резолюция на Европейския парламент от 9 юли 2015 г. относно прилагането на Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 г. относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2015-0273+0+DOC+XML+V0//BG>

регионите³ (непубликувана) следва да се предприемат действия за повишаване нивото на хармонизацията на европейските авторскоправни правила. Специално внимание е отделено на необходимостта от намаляване на фрагментарността на законодателството на държавите-членки в сферата на изключенията за свободно използване. Констатира се, че възприемането на различни изключения в отделните държави води до затруднения при ефективното използване на общия пазар.

Последното мащабно изследване на ЕС за имплементацията на отделните изключения във всяка от държавите-членки е от 2013 г.⁴ Изследването показва ясна тенденция в отделните страни да се търси максимална хармонизация с изключенията, посочени в Директивата. Често когато по отношение на дадено изключение от Директивата не съответства изрична разпоредба от националното законодателство, това изключение се прилага въз основа на общи принципи на правото, признати от съдебната практика. С оглед на горното, държавите-членки следва да се стремят към по-пълно хармонизиране на изключенията за свободно използване. В този смисъл е желателно българският законодател да преразгледа въведените в националното законодателство изключения и да допълни този списък с изключения, предвидени в Директивата и изрично възприети в други държави от Съюза.

Изключенията по чл. 5 от Директивата, които са въведени в българското законодателство, се съдържат в чл. 24 и чл. 25 от Закона за авторското право и сродните му права. При сравнение на изключенията, предвидени в Директивата и тези, въведени в българското право, прави впечатление отсъствието на изрична уредба на някои важни изключения. В тази връзка, с оглед постигането на по-висока степен на хармонизация на законодателството в страните от съюза и с цел избягването на разминавания между позитивното право и добросъвестните обществени практики в сферата, би било желателно да се въведат следните две допълнителни изключения в списъка по чл. 24, ал.1 ЗАПСП:

- „*използването за целите на пародията, карикатурата или имитацията*“, което съответства на изключението по чл. 5, ал. 3, буква (к) от Директива 2001/29/ЕО и

- „*използването с цел рекламиране на публично представяне или продажба на произведения на изкуството, доколкото е необходимо за рекламирането на събитието, с изключение на друго използване с търговска цел*“, която съответства на изключението по чл. 5, ал. 3, буква (й) от Директива 2001/29/ЕО.

И двете предлагани изключения имат практическо значение, тъй като се отнасят до случаи на използване на произведения, каквито българският културен живот познава и тяхното изрично уреждане в ЗАПСП ще създаде правна сигурност както за правноносителите, така и за ползвателите на чужди произведения за посочените цели.

³ Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions – Towards a modern, more European copyright framework. <https://drive.google.com/file/d/0B6d07lh0nNGNaXFzUFBPaE0tY0E/view>

⁴ Study on the Application of Directive 2001/29/EC on Copyright and Related Rights in the Information Society http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/studies/131216_study_en.pdf

Карикатурата, пародията и имитацията са художествени похвати с традиции във всички жанрове на българското изкуство – литература, музика, изобразително и приложно изкуство, аудиовизуални изкуства. И трите художествени форми предполагат използването на части или на цяло чуждо произведение за създаването на ново произведение с изменено смислово послание. Поради естеството на тези художествени форми, които по дефиниция целят да осмеят, да „развенчаят“ оригиналното произведение като посочат неговите концептуални или стилистични слабости, носителите на авторски и сродни права върху пародираното, окарикатуреното или имитираното произведение в редки случаи биха се съгласили на използването на произведенията им за тези цели, дори срещу заплащане. Справедливият баланс между частния интерес на правоносителя да разрешава всяко използване на произведението и обществения интерес от свобода на художественото, научното и техническото творчество, се постига чрез изключението за свободно използване за целите на пародията, карикатурата или имитацията, което е част от правната традиция на преобладаващ брой от държавите-членки на ЕС. В част от тях (например Франция и Белгия) изключението съществува преди приемането на Директивата, поради което не са правени законодателни промени за въвеждането му. В други държави свободното използване за посочените цели е утвърдено от съдебната практика, която го извежда от по-широки понятия като справедливо използване и свобода на изразяването (Италия, Унгария, Австрия)⁵. Значението на пародията като художествена форма се признава и в решение по дело C-201/13 Deckmyn⁶, с което Съдът на Европейския съюз я дефинира като автономно понятие на правото на Съюза и поставя критерии за еднаквото тълкуване на това изключение в държавите-членки. Доктриналните коментари на решението по дело C-201/13 Deckmyn приветстват навлизането на единни дефиниции на различните изключения за свободно използване и подчертават значимостта на тази хармонизация за вътрешния пазар⁷. В България пародията, карикатурата и имитацията са широко разпространени художествени похвати и въвеждането на изрична разпоредба в ЗАПСП ще внесе правна яснота и предвидимост в тази творческа област.

С второто предложено изключение се уреждат случаите, в които произведения на изкуството се включват в каталози на публични аукциони или други

⁵ http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/studies/131216_study_en.pdf; The Treatment of Parodies under Copyright Law in Seven Jurisdictions A Comparative Review of the Underlying Principles https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/309902/ipresearch-parody-report2-150313.pdf; Study on the Implementation and Effect in Member States' Laws of Directive 2001/29/EC on the Harmonisation of Certain Aspects of Copyright and Related Rights in the Information Society http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=2006358

⁶ Решение на СЕС по дело C-201/13 – Deckmyn <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?docid=157281&doclang=BG>

⁷ European Copyright Society - Limitations and exceptions as key elements of the legal framework for copyright in

the European Union - Opinion on The Judgment of the CJEU in Case C-201/13 Deckmyn http://www.ceipi.edu/uploads/media/ECS_Opinion_on_limitations_and_exceptions_Case_C-201-13_Deckmyn_final-1_02.pdf

АСОЦИАЦИЯ НА ТЕЛЕВИЗИОННИТЕ ПРОДУЦЕНТИ

мероприятия, насочени към осъществяване на сделки на вторичния пазар на произведения на изкуството. Необходимо е да се регламентира изрично правото на организаторите на такива събития да възпроизвеждат изображения на съответните произведения, с което да информират обществеността за предстоящата им продажба. Касае се за използване на произведения, което няма самостоятелно търговско значение, доколкото е насочено единствено и само към разгласяване на факта на предстоящото им предлагане за продажба. Интересът на автора да получи допълнително възнаграждение при препродажба на произведение на изкуството е гарантиран от чл.20 от ЗАПСП, а общественият интерес налага търговците на произведения на изкуството да имат възможност да възпроизвеждат произведения на изкуството в свои каталози с цел рекламиране на тяхното публично представяне или продажба.

Приложение: Предложение за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните права (ЗАПСП)

05.04.2016 г.
гр. София

С уважение,

Евтим Милошев
Председател на Управителния съвет на
СНЦ „АСОЦИАЦИЯ НА ТЕЛЕВИЗИОННИТЕ
ПРОДУЦЕНТИ”

ПРЕДЛОЖЕНИЯ
за изменение и допълнение на
Закона за авторското право и сродните права

Обн. ДВ. бр.56 от 29 Юни 1993г., изм. ДВ. бр.63 от 5 Август 1994г., изм. ДВ. бр.10 от 27 Януари 1998г., изм. ДВ. бр.28 от 4 Април 2000г., доп. ДВ. бр.107 от 28 Декември 2000г., изм. ДВ. бр.77 от 9 Август 2002г., изм. ДВ. бр.28 от 1 Април 2005г., изм. ДВ. бр.43 от 20 Май 2005г., изм. ДВ. бр.74 от 13 Септември 2005г., изм. ДВ. бр.99 от 9 Декември 2005г., изм. ДВ. бр.105 от 29 Декември 2005г., изм. ДВ. бр.29 от 7 Април 2006г., изм. ДВ. бр.30 от 11 Април 2006г., изм. ДВ. бр.73 от 5 Септември 2006г., изм. ДВ. бр.59 от 20 Юли 2007г., изм. ДВ. бр.12 от 13 Февруари 2009г., изм. ДВ. бр.32 от 28 Април 2009г., изм. ДВ. бр.25 от 25 Март 2011г., изм. и доп. ДВ. бр.21 от 8 Март 2014г., доп. ДВ. бр.14 от 20 Февруари 2015г.

§ 1. В чл. 24, ал. 1 се правят следните допълнения:

1. Създава се т. 16:

"16. използването за целите на пародията, карикатурата или имитацията."

2. Създава се т. 17:

"17. използването с цел рекламиране на публично представяне или продажба на произведения на изкуството, доколкото е необходимо за рекламирането на събитието, с изключение на друго използване с търговска цел."

§ 2. Член 37, ал. 2 се изменя така:

"Договорът за използване на произведение може да се сключи за срок до десет години. Когато този договор е сключен за по-дълъг срок, той има сила за десет години. Това ограничение не се прилага спрямо договорите за произведения на архитектурата, за филми и други аудио-визуални произведения".

§ 3. Член 62, ал. 3 се изменя така:

"Филмов или телевизионен продуцент по смисъла на този раздел е физическото или юридическо лице, което организира създаването на произведението и осигурява финансирането му, включително и чрез присейл на права."

§ 4. Член 64 се изменя така:

"Продуцентът може да отстъпва на трето лице, при поемане на задълженията по чл. 65, правото да излъчва произведението по безжичен път или да го предава и препредава чрез електронна съобщителна мрежа и осигуряване на достъп по електронен път, да го възпроизвежда върху всякакви видове носители, като видеоносителите, които да разпространява или да представя за публичен показ, при което е длъжен да уведоми писмено в едномесечен срок авторите по чл. 62, ал. 1, освен ако този закон предвижда друго или ако не е уговорено друго в индивидуалните договори между продуцента и авторите по чл. 62, ал. 1."

§ 5. Член 65, ал.4 се изменя така:

“Независимо от възнаграждението по ал. 2 авторите по ал. 1 имат право на процент от всеки приход на продуцента, реализиран от използването на произведението, освен ако не е уговорено друго в индивидуалните договори между продуцента и авторите по ал. 1.”

§ 6. Член 84 се изменя така:

“Разпоредбите на чл. 18, ал. 3, чл. 18а, 19, 21, 22, 22а, 23, чл. 24, ал. 1, т. 1, 6, 8, 12, 14 и 16, чл. 25, ал. 1, т. 2, чл. 25а, 26, 32, 33, 34, 36, 37, 42 и чл. 58, ал. 1 се прилагат съответно и относно правата на артистите-изпълнители, а на чл. 66 - относно правата на лицата по чл. 78, ал. 3.”

§ 7. Член 90 се изменя така:

“Разпоредбите на чл. 8, чл. 18, ал. 3, чл. 18а, 19, 21, 22, 22а, 23, чл. 24, ал. 1, т. 1, 3, 6, 8, 11, 12, 13, 14 и 16, чл. 25, ал. 1, т. 2, чл. 25а, 26, 32, 33, 34 и 36 се прилагат съответно и относно продуцентите на звукозаписи.”

§ 8. Променя се заглавието на глава десета “а” така:

“Глава десета “а”. Права на филмовите и телевизионни продуценти и копродуценти”

§ 9. Създава се нова ал. 3 в член 90а със следното съдържание:

“Независимо от възнаграждението по ал. 1 продуцентът на първоначалния запис има право на допълнително възнаграждение за всеки вид използване на произведението, за всяко последващо разпространение на произведението, както и на процент от всеки бруто приход на ползвателя на филма или аудиовизуалното произведение, реализиран от нелинейно използване на произведението или при предоставяне на цялата програма за линейно разпространение от трети лица чрез различни платформи за разпространение на съдържание. Настоящата алинея се прилага и при създаване на произведение в условията на копродукция. Всеки отказ от такова право на възнаграждение от страна на продуцентите е недействителен.”

§ 10. Създава се нова ал. 4 в член 90а със следното съдържание:

“Заплащането на възнаграждението по ал. 1 и 3 е условие за прехвърляне на правата по ал. 1”.

§ 11. Създава се нова ал. 5 в член 90а със следното съдържание:

“Всяко съглашение за ексклузивитет между телевизионен продуцент и телевизионен оператор или друг доставчик на аудиовизуална медийна услуга е недействително”.

§ 12. Член 90в се изменя така:

„ Разпоредбите на чл. 8, чл. 18, ал. 3, чл. 18а, 19, 21, 22, 22а, 23, чл. 24, ал. 1, т. 1, 2, 3, 6, 8, 11, 12, 13, 14 и 16, чл. 25, ал. 1, т. 2, чл. 25а, 26, 32, 33, 34 и 36 се прилагат съответно и за филмовите и телевизионни продуценти и копродуценти.”

§ 13. Член 93 се изменя така:

АСОЦИАЦИЯ НА ТЕЛЕВИЗИОННИТЕ ПРОДУЦЕНТИ

„Разпоредбите на чл. 8, чл. 18, ал. 3, чл. 18а, 19, чл. 21, ал. 1, чл. 22, 23, чл. 24, ал. 1, т. 1, 2, 3, 8, 12, 13, 14 и 16, чл. 25а и 36 се прилагат съответно и за радио- и телевизионните организации.“

Допълнителни разпоредби

§ 14. Създава се нова т. 21 към §2 със следното съдържание:

21. „Телевизионен продуцент“ е физическо или юридическо лице, което организира създаването и осигурява финансирането, включително чрез присейл на права, на телевизионно предаване или телевизионно аудио-визуално произведение.

§ 15. Създава се нова т. 22 към §2 със следното съдържание:

22. „Изпълнителен продуцент“ е лице, на което доставчик на аудиовизуална медийна услуга е възложил да организира създаването на аудио-визуално произведение, чрез осигурена от доставчика материална и техническа база, технически и творчески екип и финансирано от доставчика на аудиовизуалната медийна услуга. Изпълнителен продуцент, който авансира средства при създаване на аудио-визуалното произведение се счита за продуцент на аудио-визуалното произведение.

§ 16. Създава се нова т. 23 към §2 със следното съдържание:

23. „Копродуценти“ са две или повече лица, които съвместно организират създаването и осигуряват финансирането на произведение по смисъла на този закон.

05.04.2016 г.

гр. София

С уважение,

Евтим Милошев
Председател на Управителния Съвет на
СНЦ „АСОЦИАЦИЯ НА ТЕЛЕВИЗИОННИТЕ
ПРОДУЦЕНТИ“

